

U.D. På grund af at  
være in i et lille  
glimt i anden af en  
artikel fra prof. Thunberg.  
at alle af hellet kan ge  
erhvervsmændene, m.v.  
om at skulle ha nyt,  
vidt at være. H.

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

H. Melly prästgård den 16 April 1916.

fr. Forsdala.

(5 si 311)

Gåsagille-seden, kyrka  
klostersmörja, mest  
omvänt, hälla m m

Hon Docent C. W. v. Sydow.

Thea Kallgren

Lund.

De af för ful var

merat rydskane, gjorde af några anteckningar, som af tänkte möjligen skulle  
haft något värde. Jag fick emellertid sedarna vid givresan i Malund här och  
särskildt "gåsagille-seden" är vanlig i rydskane. Antog de, att Docent Sydow redan  
har varit med sina sammanhängande uppteckningar och därför kommer de väl att  
af antäpnat döjra att sända de till de hade härn. Men bifogar af de i alla  
fall, till hvad nytt de ha för kan. Utan anteckningarna om "gåsagillen" är  
lite om "Rödekamper". Det är ju en rätt utbredt sed. I Livick lär det  
någon annan existera, blott att de malla äggarna nerfö en backe och. Att  
"rima ägg" har ju förstås sin särskilda betydelse. — Att af endast sända  
mina öfversätt. Får de ursäktas, men de de, hoppas af, ändå är läsbara

(5 si)

spører de mig underskriftingsliste at så gøre. — Den der minnede om Hans  
Petersson var en kvinde som havde lidt på tå af hæng af nedsættelighed  
og hukelse. Bl. a. talte hun om at der var ofte en hånd at se  
og lig "føremme" i "medicinsk" rygte. Efter havde hun just hørt 19  
blifet af med en — skinnegarnstyg, men som hun misstodte at de  
var nte og havde høje endemål, gjorde hun inge efterforskninger for  
at af forstå den event. kunders lykkelige resultat, heldet som hun var  
viss om at i sinne tid for at igen. Samme sak gør igen i det  
nærmere i de ilde uheldige og tilføjer mig sandt.

Kanske I skulle tale om en lille historie herfra? Ja, her  
finnes en gammel støj gammel som heter Boel og en hustru der en  
min faders f. d. rygte. Vi bruka liden der en gammel ibland og for  
tid den bratte de hun for min ældre rygte at hun led så ilde af ø-  
spræng. "Så I tale om hvad gjorde?! Ja, en har jo altid hørt at en ska  
ta færet som byskelærerne i smode med en kvinde in i øren, så  
ska de hjælpe. Men en ska gøre det først. Det var nog lidt igneliste  
for me, men I gik endå i forrige mose nye i blakstapen (så at

måken hällken" för som skall vara drifkraften, då en för så örig gammal skall  
gå sig upp och ner för den nästan lodräta stegen, som för upp till klockorna i Staden  
och tog af fjäret från klockorna och smorde in mig. Men J. begränsar icke inte, de  
hjälpste inte, utan J. fick ta till att sprutta rönen med vatten igen, "skit  
de Boel och ruckade på hufvudet i sorgsen undran hvar för sig de gamla  
tegnen int' stå längre." - Det är visst, rätt märkvärdigt att se här att  
då i folksmedständerna hörsupper ligger närmast till hands från på förnaturlighet  
och allt som har hämsat att göra. Det kan yttra sig så osäker och enklare  
som då i gå en bondhusstuga och här och där och pratade hos mig om sin  
ort, som J. f.ö. varit skolkamrat med, och då sade att "halda heder  
samt besvär med sina händer. De spricka då han håller dem i kallet  
vatten och det kan en ju förstå att någon slags lyte." - En naturlig  
förklaring för spruckna händer är omöjlig! Det måste åtminstone bero  
på det mystiska "lyte", som för stå för så mycket.

J. frågar om gammalt i huset och säger från denna föreläsning tyck  
en folkskollärare här ha varit goda föreläsningar om "samla". Han är för  
i fots, smederna och f.d. lekkaamar till oss prästarna. Jag har haft några

4 4  
samtal med honom om folkvistiska saker och bl. a. sökt förstå honom att söka  
upp lös för att få lite erfaren ledning i sitt arbete. Men han är "bygg" och kom  
mer sig inte för att tyckas det; ja, kanske afren andra osaker spela in, så en bland  
ning af autodidaktens misstro och rädsla att utenskypligt bländad press. skola gör  
loj af dess ströfanden och - och ända kanske mest - folkskollärorens i allmänhet  
mycket tvärliga sinne för sig själva. Kunn som helst har i alla fall Karl Mo  
ten förtärligheter att kunna gagna "Folkminnen och Folkkrönikor" om han kunde i  
rangens bland dess arbetare i byggnaderna. Jag vill i alla händelser förstå Brantens  
märksamhet på honom. Han har delgivit mig en mängd af sina anteckningar  
och många list. om "klokka" och "förhållande" och sånger o. dyl. är med all säker  
het så ärliga som möjligt; ändå kan man kanske ändå spåra inflytande  
från andra håll. Här finns bl. a. en ganska märkelig list. om en höra kaka  
"Fälabohannan," (ffäla = chylad färbredd med bark på en sida. Fälabo =  
hus af dylika färbrekallkar. Krimmans namn: Hanna.) och en gammalt par,  
"Fosingen och hans häring", som tror, att Fälabohannan förgiftat den. De  
lefa f. ö. än och heta i kyrkboken Nils Jonsson och hans hustru, men hvar  
är död. Innan hon dog skall han ha varit förliden en väl vald präst.

he och god vän till Karl Petersson = Karl Melton, att köpa sin "ballebok", men  
han vägrade, af fast priset, enl. Melton, endast skulle varit 25 öre! Skanda  
på boken! Den uppträndes den af en behörig & modig man, så den blifvit  
andra hennes kühnighets fram vid auktionen efter hennes död.

Om en liten samman af. inifrån, kallad Renissans, finnes sånger, hvilka  
friherrinnan Agnes Bonetow på Wammaröd först berättade till om sist i trappstegen.  
Den skall ursprungligen ha heter Rönissens, af Rön-Nisse, som dränktes  
och hon hoppas länge fram för hufvudet att återkomma dels med hrist. om fjärr  
bohemian och dels om Renissans och klokkenhalan. För hufvudet & för  
icke ledig att ägna mig åt en riktigt inbringande i en uppbevakande af dess  
minnen, men har allt försvarat i mitt hufvud så länge.

Med tack för vänliga hälsningar genom min bror Lechner

Med utmärkt bifogad min

311

Ther. Kellgren